

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 21.10.2009
COM(2009) 551 final

2009/0164 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească
resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție
internațională și referitoare la conținutul protecției acordate**

(reformare)

**{SEC (2009) 1373}
{SEC (2009) 1374}**

MEMORANDUM EXPLICATIV

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere este o reformare a Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate ¹ („Directiva privind standardele minime” sau „directiva”).

Programul de la Haga a invitat Comisia Europeană să încheie evaluarea instrumentelor juridice ale primei faze și să înainteze Consiliului și Parlamentului European propuneri pentru instrumentele celei de-a doua faze, în vederea adoptării acestora înainte de sfârșitul anului 2010. În Planul strategic în materie de azil², Comisia a propus realizarea celei de-a doua faze a sistemului european comun de azil (SECA), prin îmbunătățirea standardelor de protecție și asigurarea aplicării lor coerente în ansamblul UE. Pactul european privind imigrația și azilul („pactul”), adoptat la 16 octombrie 2008, a asigurat în continuare susținerea politică și a impulsionat acest obiectiv, prin formularea invitației de a se lua inițiative pentru finalizarea instituirii SECA, în vederea oferirii unui nivel de protecție mai ridicat.

În prezent, Comisia dispune de o mare cantitate de informații cu privire la punerea în aplicare a directivei, inclusiv informații detaliate referitoare la deficiențe care vizează termenii directivei și modul în care aceasta este aplicată în practică.

- În iunie 2007, Comisia a prezentat o **carte verde**³, care avea drept obiectiv identificarea opțiunilor posibile pentru conturarea celei de-a doua faze a SECA. Ca răspuns la această consultare publică, Comisia a primit **89 de contribuții de la o gamă largă de părți interesate relevante**, inclusiv un număr semnificativ de state membre și ONG-uri⁴, reunind idei variate privind eventuale modificări ale directivei.
- Comisia a cules informații privind transpunerea și punerea în aplicare a directivei prin intermediul **activităților sale obișnuite de monitorizare** și, de asemenea, a luat în considerare **mai multe studii** realizate de Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru

¹ JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

² Plan strategic în materie de azil - „O abordare integrată a protecției în ansamblul UE”, COM (2008) 360.

³ COM (2007) 301.

⁴ Disponibile la următoarea adresă:

http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/immigration/integration/doc/2007/handbook_2007_en.pdf

Refugiați (ICNUR) și de diferite ONG-uri⁵, care evaluau punerea în aplicare a directivei, precum și un raport întocmit, în numele Comisiei, de rețeaua academică Odysseus.⁶

- Date suplimentare au fost culese prin intermediul **chestionarelor detaliate** adresate de Comisie tuturor statelor membre și reprezentanților societății civile.
- În plus, la cererea Comisiei, s-a efectuat **un studiu extern** care a analizat elementele existente, rezultatele consultărilor și răspunsurile la chestionare, în scopul pregătirii evaluării de impact care însoțește prezenta propunere⁷.
- În plus, Comisia a organizat **mai multe reuniuni cu experți**, pentru a se discuta despre eventuale modificări ale directivei: **o reuniune cu judecătorii privind dreptul refugiaților, cadre universitare, ICNUR și mai mulți experți din statele membre**, la 26.6.2008; **două reuniuni cu statele membre** (una la nivel de experți, la 19.11.2008 și o alta în contextul Comitetului privind Imigrația și Azilul, la 12.12.2008) și **două reuniuni cu ONG-urile**, la 8.1.2009 și 23.2.2009.

Pe această bază, Comisia a identificat ca principală problemă caracterul vag și ambiguu al standardelor minime adoptate. Ca urmare:

- acestea sunt insuficiente pentru a se asigura compatibilitatea deplină cu drepturile omului și standardele în domeniul legislației privind refugiații, aflate într-un proces de evoluție continuă;
- acestea nu au avut drept rezultat un nivel suficient de armonizare; și
- acestea au un impact negativ asupra calității și eficienței procesului de luare a deciziilor.

La aceeași concluzie s-a ajuns și în privința Directivei 2005/85/CE a Consiliului privind procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat („Directiva privind procedurile de azil”)⁸.

Prezenta propunere este adoptată împreună cu reformarea Directivei privind procedurile de azil, în scopul asigurării unui nivel de armonizare mai ridicat și a îmbunătățirii normelor materiale și procedurale privind standardele în materie de protecție, în baza actualului temei

⁵ ICNUR, „Azilul în Uniunea Europeană. Un studiu privind punerea în aplicare a Directivei privind standardele minime”, noiembrie 2007; ELENA/ECRE, „Impactul Directivei UE privind standardele minime asupra protecției internaționale”, octombrie 2008; France Terre d'Asile, „Azil - Protecția subsidiară în Europa: un mozaic de drepturi”, „*Les cahiers du social*” nr. 18, septembrie 2008; Dutch Refugee Council/ECRE, „Dezvoltarea de rețele în transpunerea Directivei privind standardele minime”, decembrie 2008; Universitatea Nijmegen, „Directiva privind standardele minime: teme centrale, problematică și punere în aplicare în statele membre selectate”, Karin Zwaan (ed.), 2007.

⁶ Disponibil la următoarea adresă:
http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/asylum/studies/wai/doc_asylum_studies_en.htm

⁷ GHK, studii de evaluare a impactului privind, pe de o parte, Dezvoltarea viitoare a măsurilor privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, pe baza Directivei 2004/83/CE a Consiliului și, pe de altă parte, Dezvoltarea viitoare a măsurilor privind procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat, pe baza Directivei 2005/85/CE a Consiliului, contract-cadru multiplu de servicii, JLS/2006/A1/004.

⁸ JO L 326, 13.12.2005, p.13.

juridic, în vederea instituirii unei proceduri comune de azil și a unui statut uniform, conform invitației lansate de Programul de la Haga. Se preconizează că modificările:

a) vor **simplifica procedurile de luare a deciziilor și vor permite adoptarea de hotărâri mai bine fundamentate** în primă instanță, **prevenindu-se astfel abuzurile**;

b) vor **simplifica procedurile de acordare a drepturilor, îmbunătățindu-se astfel eficacitatea** procedurii de azil; și

c) vor **asigura coerența cu jurisprudența** Curții Europene de Justiție (CEJ) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO).

Mai exact:

a) Ca o consecință a lipsei de precizie și a ambiguității care caracterizează mai multe dispoziții ale directivei, factorii de decizie întâmpină dificultăți în adoptarea rapidă de hotărâri fundamentate, în timp ce posibilitatea de a interpreta în mod diferit anumite concepte duc la utilizarea frecventă a căilor de atac și la cereri ulterioare, precum și la un procentaj ridicat de recursuri acceptate împotriva deciziilor nefavorabile. Prin reducerea marjei de incertitudine și a erorilor administrative, **prin clarificarea conceptelor juridice și, astfel, prin simplificarea aplicării acestora**, propunerea consolidează capacitatea autorităților de a aborda cazurile de cereri neîntemeiate și abuzive sau, mai general, de a prelucra mai rapid cererile, adoptând, totodată, hotărâri fundamentate, care nu sunt în mod frecvent anulate ca urmare a exercitării unei căi de atac, astfel încât să se evite litigiile prelungite. De asemenea, aceasta va permite persoanelor care au cu adevărat nevoie de protecție să beneficieze mai rapid de drepturile prevăzute de directivă, susținând, în același timp, eforturile statelor membre de a expulza rapid de pe teritoriul lor solicitanții de azil respinși și de a îmbunătăți credibilitatea întregului proces.

b) Propunerea vizează **să simplifice procedurile și să reducă sarcina și costurile administrative asociate menținerii a două statute de protecție**. Ca o consecință a alinierii drepturilor acordate celor două categorii de beneficiari de protecție, autoritățile nu vor mai trebui să aplice condiții și proceduri diferite pentru eliberarea de permise de ședere și documente de călătorie, precum și pentru a permite accesul la piața muncii, la protecție socială, la asistență medicală și beneficii pentru membrii familiei, precum și la programe de integrare. Procedurile administrative corepunzătoare vor fi simplificate și costurile asociate creării și menținerii diverselor infrastructuri vor fi reduse.

c) În fine, în măsura în care obligațiile privind refugiații și drepturile omului fac obiectul unei interpretări autorizate, într-o continuă evoluție, de către organismele și jurisdicțiile naționale și internaționale competente, propunerea vizează **asigurarea compatibilității depline a standardelor acquis-ului UE cu cele care au fost dezvoltate de la adoptarea directivei de către jurisprudența CEJ și CEDO**.

În ceea ce privește sarcinile financiare și administrative care rezultă din măsurile avute în vedere în cazul statelor membre al căror sistem național de azil este supus unor presiuni deosebite și disproporționate, cauzate în special de situația lor geografică sau demografică, resursele Fondului european pentru refugiați vor fi mobilizate pentru a se acorda un sprijin corespunzător acestor state membre și pentru a se asigura că responsabilitățile vor fi împărțite în mod mai echitabil între toate statele membre. În plus, Biroul European de Sprijin pentru Azil va coordona și va susține acțiunea comună de asistare a statelor membre care se confruntă cu presiuni deosebite și, în general, va ajuta statele membre să identifice cele mai

rentabile moduri de punere în aplicare a măsurilor avute în vedere prin intermediul schimbului de bune practici și a schimbului structurat de expertiză de înalt nivel.

1.2. Contextul general

În prima fază a SECA, obiectivul fixat de Consiliul European de la Tampere a fost armonizarea cadrelor juridice ale statelor membre pe baza standardelor minime comune. Astfel, Directiva privind standardele minime a fost adoptată în vederea definirii de criterii comune pentru identificarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională și a asigurării, cel puțin la un nivel minim, de beneficii pentru aceste persoane în toate statele membre.

Prezenta propunere vizează remedierea deficiențelor identificate în timpul primei faze a elaborării legislației în domeniul azilului și asigurarea unor standarde de protecție mai ridicate și mai armonizate, pentru a se avansa în direcția unei proceduri de azil comune și a unui statut uniform, astfel cum s-a prevăzut în concluziile de la Tampere și s-a reiterat în Programul de la Haga. Evaluarea impactului, anexată la prezenta propunere, cuprinde o analiză detaliată a problemelor identificate în legătură cu această directivă și a pregătirilor în vederea adoptării sale, identificarea și evaluarea opțiunilor de politică, precum și a opțiunii de politică preferate.

1.3. Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii

Prezenta propunere respectă pe deplin concluziile Consiliului European de la Tampere din 1999 și Programul de la Haga din 2004 privind instituirea SECA.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE

Pe baza sugestiilor formulate ca răspuns la carta verde din iunie 2007 și a studiilor menționate anterior, care evaluau punerea în aplicare a directivei, Comisia a obținut informații importante cu privire la aspectele care urmau să fie abordate în propunerea de modificare. Astfel cum s-a explicat în detaliu mai sus, și Comisia a organizat o serie de consultări pentru a se discuta în mod neoficial despre liniile generale ale modificărilor propuse, cu statele membre, ONG-urile, ICNUR, precum și cu judecători și cadre universitare care își desfășoară activitatea în domeniul dreptului refugiaților.

Părțile consultate și-au exprimat susținerea pentru armonizarea în continuare atât a motivelor care stau la baza acordării protecției, cât și a conținutului acesteia. Statele membre au avut opinii diferite cu privire la extinderea definiției „membrilor de familie” și modificarea definiției privind un „anumit grup social”. A existat un consens general în rândul statelor membre cu privire la necesitatea de a se alinia drepturile conferite de statutul de refugiat și de protecția subsidiară, menținându-se, totodată, două statute distincte. În schimb, ICNUR și societatea civilă erau în favoarea instituirii unui statut uniform unic. Părțile interesate au susținut, în continuare, necesitatea clarificării articolului 15 litera (c).

Comisia propune o abordare pragmatică, care constă în extinderea definiției membrilor familiei în măsura necesară pentru a se asigura coerența cu propunerile de modificare a Regulamentului Dublin⁹ și a Directivei privind condițiile de primire¹⁰. În ceea ce privește

⁹ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil

definiția motivului „apartenenței la un anumit grup social”, accentul se pune pe formularea unor recomandări mai concrete referitoare la importanța care trebuie acordată aspectelor privind egalitatea între femei și bărbați. În plus, modificările vizează să elimine toate diferențele de tratament între cele două categorii care nu pot fi considerate ca justificate din punct de vedere obiectiv, astfel încât să se înregistreze progrese în uniformizarea protecției, menținându-se, totodată, distincția între cele două statute.

Cerința privind existența unor „amenințări grave și individuale” de la articolul 15 litera (c) a fost interpretată de CEJ în hotărârea sa din 17 februarie 2009, în cauza C-465/07¹¹. Curtea a definit condițiile în care existența unor astfel de amenințări poate fi considerată în mod excepțional ca stabilită în cazul în care un solicitant care nu este vizat în mod special datorită unor elemente specifice situației sale personale și a formulat recomandări privind utilizarea gradului de violență generalizată care caracterizează conflictul armat ca un criteriu pentru evaluarea existenței unor amenințări grave și individuale. În acest context, Curtea a examinat logica, structura și formularea mai multor dispoziții ale directivei și a constatat că toate acestea susțineau și confirmau în mod coerent această interpretare. În plus, Curtea a ajuns la concluzia că această interpretare este pe deplin compatibilă cu prevederile Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv cu jurisprudența CEDO privind articolul 3. În consecință, *luând în considerare recomandarea de interpretare oferită de această hotărâre și întrucât dispozițiile relevante au fost considerate compatibile cu prevederile Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu este necesar să se modifice articolul 15 litera (c).*

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Rezumatul acțiunii propuse

Prezenta propunere are drept obiectiv principal să asigure:

- **standarde de protecție mai ridicate** în ceea ce privește atât motivele, cât și conținutul protecției, în conformitate cu standardele internaționale, pentru a se asigura, în special, asigurarea aplicării integrale și globale a Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost completată de Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 („Convenția de la Geneva”), și respectarea deplină a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene („Carta UE”); și
- **armonizarea în continuare a standardelor de protecție** pentru a se reduce fluxurile secundare, în măsura în care acestea se datorează coexistenței unor cadre juridice naționale și unor practici de luare a deciziilor diferite, precum și discrepanțelor în ceea ce privește nivelul drepturilor acordate în diferite state membre.

prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid [COM (2008) 820 final/2].

¹⁰ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre [COM (2008) 815 final/2].

¹¹ Curtea fost solicitată să pronunțe o hotărâre preliminară dacă existența unor amenințări grave și individuale la adresa vieții sau a persoanei unui solicitant de protecție subsidiară este supusă condiției ca acesta să aducă dovezi care să ateste că este vizat în mod special datorită unor elemente specifice situației sale și, în caz contrar, să indice criteriul pe baza căruia existența unei astfel de amenințări poate fi stabilită.

În acest scop, propunerea abordează o serie de aspecte prezentate mai jos. În anexa la prezenta propunere se explică în detaliu modificările avute în vedere.

1. Agenții de protecție

Lipsa de claritate a conceptului permite existența unor divergențe semnificative și a unor interpretări foarte generale care pot să nu corespundă standardelor stabilite de Convenția de la Geneva pentru definirea protecției corespunzătoare. De exemplu, autoritățile naționale care interpretează în sens larg actuala definiție au considerat clanurile și triburile drept potențiali agenți de protecție, în ciuda faptului că acestea nu pot fi comparate cu statele în ceea ce privește capacitatea lor de a acorda protecție. În alte cazuri, autoritățile au considerat organizațiile neguvernamentale drept agenți de protecție în cazul femeilor aflate în pericol de mutilare genitală sau amenințate de a deveni victime ale crimelor de onoare, în ciuda faptului că astfel de organizații pot asigura doar o siguranță temporară sau doar adăpost pentru victimele persecuției. Pentru a preveni astfel de deficiențe în materie de protecție și pentru se asigura compatibilitatea deplină cu Convenția de la Geneva și a îmbunătăți calitatea și eficiența procesului de luare a deciziilor, precum și consecvența interpretativă și coerența cu alte dispoziții ale directivei, prezenta propunere clarifică criteriile de evaluare a naturii protecției.

Atunci când directiva stabilește liste indicative, se utilizează termeni precum „inclusiv” sau „*inter alia*”; în consecință, faptul că acești termeni nu se regăsesc printre dispozițiile articolului 7 este deja un indiciu privind caracterul exhaustiv al listei. Cu toate acestea, pentru o mai mare claritate, este util să se precizeze în mod explicit că lista agenților de protecție este exhaustivă.

De asemenea, este necesar să se specifice că protecția trebuie să fie eficientă și durabilă și că agenții de protecție neguvernamentali trebuie să fie dispuși și în măsură să asigure respectarea statului de drept. Noțiunea de „voință de a proteja” reflectă cerințele deja prevăzute la articolul 7 alineatul (2) din directivă, conform căreia solicitantul *trebuie să aibă acces la protecție*. Simplul fapt că o entitate este în măsură să acorde protecție nu este suficient; de asemenea, entitatea trebuie să fie dispusă să protejeze persoana respectivă. Pe de altă parte, simpla „voință de a proteja” *nu este suficientă în absența „capacității de a proteja”*. În plus, chiar actorii care, *în principiu*, sunt dispuși și în măsură să acorde protecție, dar care *nu o acordă în realitate*, sau care pot acorda protecție *doar tranzitoriu și temporar*, sunt excluși din domeniul de aplicare al conceptului. Trimiterea la asigurarea respectării statului de drept accentuează o condiție deja prevăzută la articolul 7 alineatul (2), și anume *faptul de a dispune de un sistem juridic eficient*.

În fine, condiția conform căreia protecția trebuie să fie eficientă și durabilă asigură coerența cu articolul 11 alineatul (2) din directivă, care prevede că, pentru ca aceasta să înceteze, modificarea condițiilor din țara de origine trebuie să fie *semnificativă și să nu aibă un caracter provizoriu*.

2. Protecția în interiorul țării

Scopul și conținutul protecției internaționale nu se limitează la *nereturnare*. Astfel, este necesar să se specifice că aceasta poate fi refuzată numai atunci când există *protecție* cel puțin într-o parte din țara de origine. De asemenea, este necesar să se asigure compatibilitatea conceptului de protecție în interiorul țării cu articolul 3 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost interpretată într-o hotărâre recentă a CEDO¹². Actuala definiție nu numai că omite cerințe esențiale care decurg din această hotărâre, ci și, de asemenea, contrazice în mod evident condițiile stabilite de această Curte. În consecință, propunerea:

- introduce *in extenso* condițiile prealabile stabilite în hotărârea menționată anterior pentru aplicarea conceputului de protecție în interiorul țării, și anume că solicitantul trebuie să fie în măsură să călătorească, să fie admis și să se stabilească în alt loc;
- elimină posibilitatea de a aplica alternativa prin refugiere internă în ciuda obstacolelor tehnice, deoarece este incompatibilă cu cerințele de mai sus;
- include o trimitere la obligația autorităților de a obține informații precise și actualizate privind situația generală a țării, reflectând astfel prevederile de la articolul 8 alineatul (1) din Directiva privind procedurile de azil.

3. Cerința „legăturii de cauzalitate”

În multe cazuri în care persecuția este cauzată de agenți neguvernamentali, precum miliții, clanuri, rețele infracționale, comunități locale sau familii, actul persecuției nu este comis din motive prevăzute de Convenția de la Geneva, ci, de exemplu, din motive infracționale sau răzbunare personală. Cu toate acestea, se întâmplă adesea ca în astfel de cazuri statul să nu fie în măsură sau să nu dorească să acorde protecție persoanei respective *din cauza unui motiv care are legătură cu Convenția de la Geneva* (de exemplu religie, sex, etnie etc.) Pentru a remedia eventualele deficiențe în materie de protecție, propunerea prevede în mod explicit faptul că cerința privind existența unei legături între actele de persecuție și motivele persecuției este, de asemenea, îndeplinită atunci când există o legătură între actele de persecuție și absența protecției împotriva unor astfel de acte.

4. Apartenența la un anumit grup social

De obicei, în sine, sexul unei persoane nu reprezintă un criteriu suficient pentru definirea unui anumit grup social; în general, acesta este luat în considerare alături de alți factori, precum clasa socială, statutul marital, etnia sau apartenența la un clan. Cu toate acestea, femeile pot forma un anumit grup social în unele societăți, fapt dovedit de discriminarea la care sunt supuse în domeniul drepturilor fundamentale. Formularea ambiguă a ultimei fraze de la articolul 10 alineatul (1) litera (d) permite existența unor deficiențe în materie de protecție și interpretări foarte divergente. Pentru a se formula recomandări clare și utile și pentru a se asigura coerența, modificarea precizează că sexul unei persoane trebuie să fie luat în considerare în mod corespunzător pentru a defini un anumit grup social.

5. Încetarea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară

Directiva privind standardele minime nu conținea referințe la derogările de la dispozițiile privind încetarea ca urmare a „dispariției circumstanțelor” care au determinat recunoașterea unei persoane ca refugiat, prevăzute la articolul 1 punctul C alineatele (5)-(6) din Convenția de la Geneva. Derogările prevăd menținerea protecției din „motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare” și sunt interpretate ca reflectând un principiu umanitar general.

¹² Hotărârea din 11 ianuarie 2007, Salah Sheekh/Țările de Jos, punctul 141.

Propunerea introduce aceste derogări în ceea ce privește atât statutul de refugiat, cât și protecția subsidiară.

6. Diferențierea conținutului celor două statute de protecție

Modificarea propusă ar trebui să simplifice și să raționalizeze în mod semnificativ procedurile și să diminueze costurile administrative, aliniind drepturile acordate celor două categorii de beneficiari de protecție. Atunci când s-a introdus protecția subsidiară, s-a presupus ca acest statut avea un caracter temporar. Drept urmare, directiva permite statelor membre să poată acorda, în anumite privințe, drepturi mai restrânse pentru beneficiarii de protecție subsidiară. Cu toate acestea, experiența practică dobândită până în prezent a evidențiat că această presupunere inițială nu era corectă. În consecință, este nevoie să se elimine orice limitări ale drepturilor conferite beneficiarilor de protecție subsidiară, care nu mai pot fi considerate drept necesare și justificate în mod obiectiv. O astfel de aliniere a drepturilor este necesară pentru a se asigura respectarea deplină a principiului nediscriminării, după cum a fost interpretat în jurisprudența recentă a CEDO¹³ și a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului. În plus, aceasta răspunde invitației lansate de Programul de la Haga privind crearea unui statut uniform de protecție.

7. Conținutul protecției

Pentru a se asigura exercitarea efectivă a drepturilor acordate în mod oficial beneficiarilor de protecție, este necesar să se abordeze dificultățile specifice întâmpinate de aceștia în procesul de integrare.

a) Recunoașterea calificărilor: Pentru a se remedia dificultățile practice care decurg din incapacitatea beneficiarilor de protecție de a furniza documente justificative și a capacității financiare limitate a acestora, propunerea încurajează statele membre să adopte proceduri alternative adecvate și să îi scutească pe aceștia de taxele aferente sau să le acorde asistență financiară, dacă este cazul.

b) Acces la formare profesională și locuri de muncă: Adesea, beneficiarii de protecție nu pot lucra timp de mai mulți ani sau aceștia nu cunosc foarte bine cerințele pieței forței de muncă și practicile de recrutare. Propunerea obligă statele membre să le ofere acestora acces la cursuri de formare pentru a-și perfecționa competențele și servicii de consiliere furnizate de oficiile de ocupare a forței de muncă.

c) Accesul la facilitățile de integrare: Oportunitățile de integrare efectivă a beneficiarilor de protecție ar spori în mod semnificativ dacă, în facilitățile de integrare, s-ar lua în considerare, în mod corespunzător, diferitele experiențe educaționale și profesionale sau alte caracteristici specifice ale situației acestora. Propunerea cere statelor membre să dezvolte în politicile lor de integrare răspunsul pe care îl consideră adecvat pentru satisfacerea acestor nevoi specifice.

d) Accesul la locuință: Mulți beneficiari de protecție se confruntă cu discriminarea directă și indirectă pe piața locuințelor. În conformitate cu abordarea susținută în Manualul de

¹³ Hotărârile din 15 februarie 2006 în cauzele Niedzwiecki/Germania și Okpisz/Germania.

integrare¹⁴, propunerea invită statele membre să pună în aplicare politici menite să prevină discriminarea și să garanteze egalitatea de șanse.

e) Posibilități de reducere a beneficiilor în cazul solicitărilor „simulate”: Aceste posibilități nu contribuie la integrare și ridică probleme din perspectiva principiului nediscriminării. În plus, utilizarea lor redusă în practică evidențiază caracterul limitat al valorii lor adăugate. În consecință, se propune eliminarea acestor posibilități.

8. Membri ai familiei

Definiția membrilor familiei este lărgită, pentru a se lua în considerare cazul în care beneficiarul de protecție este un minor și gama variată de situații în care un minor poate fi dependent, asigurându-se, totodată, faptul că criteriul decisiv este interesul superior al copilului.

3.2. Temeiul juridic

Prezenta propunere modifică Directiva 2004/83/CE și are același temei juridic ca aceasta, respectiv articolul 63 primul alineat punctul 1 litera (c), punctul 2 litera (a) și punctul 3 litera (a) din Tratatul CE.

Articolul 1 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, prevede că Irlanda și Regatul Unit pot accepta să participe la măsurile de stabilire a unui sistem european comun de azil. În conformitate cu articolul 3 din acest protocol, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și aplicarea directivei actuale. Cu toate acestea, poziția acestor state membre cu privire la directiva actuală nu afectează eventuala lor participare la dispozițiile noii directive.

În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, prezenta directivă nu se aplică Danemarcei și nu prevede obligații pentru aceasta.

3.3. Principiul subsidiarității

Titlul IV din Tratatul CE („TEC”) privind vizele, azilul, imigrarea și alte politici legate de libera circulație a persoanelor conferă Comunității Europene anumite competențe în aceste domenii. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu articolul 5 din TEC.

Datorită caracterului transnațional al problemelor legate de azil, UE este în măsură să propună soluții, în special în ceea ce privește aspectele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească beneficiarii de protecție internațională și statutul acestora. Deși adoptarea directivei actuale a permis atingerea unui nivel important de armonizare, acțiuni suplimentare la nivelul UE sunt necesare pentru atingerea unor standarde de protecție mai ridicate și mai armonizate și pentru înregistrarea de progrese în instituirea unui statut uniform. În special, este nevoie să se depună de urgență eforturi suplimentare pentru a se garanta condiții similare, astfel încât sistemul Dublin să poată funcționa în mod echitabil și eficient. După cum s-a subliniat în planul strategic, pentru a remedia problemele legate de funcționarea acestui

¹⁴ A doua ediție, disponibil la următoarea adresă: http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/immigration/integration/doc/2007/handbook_2007_en.pdf, p. 32-36.

sistem, este necesar să se asigure accesul la protecție în condiții de egalitate pentru solicitanții de azil vizați.

În Pact, Consiliul European și-a exprimat preocuparea că între statele membre există în continuare discrepanțe semnificative între statele membre în ceea ce privește acordarea protecției și formele acesteia și a lansat invitația de a se lua noi inițiative pentru finalizarea instituirii SECA, prevăzută de Programul de la Haga, oferindu-se astfel un nivel de protecție mai ridicat, conform celor propuse de Comisie în planul său strategic.

3.4. Principiul proporționalității

Evaluarea impactului aferentă a analizat fiecare opțiune avută în vedere pentru a soluționa problemele identificate, astfel încât să se atingă un echilibru optim între utilitatea practică și eforturile necesare și a ajuns la concluzia că optarea pentru o acțiune la nivelul UE nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivului de a rezolva aceste probleme.

3.5. Impactul asupra drepturilor fundamentale

Prezenta propunere a făcut obiectul unei examinări aprofundate pentru a se asigura compatibilitatea deplină a dispozițiilor sale cu i) drepturile fundamentale care decurg din principiile generale ale dreptului comunitar, care, la rândul lor, rezultă din tradițiile constituționale comune ale statelor membre și Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum au fost consacrate, în plus, în Carta UE și ii) obligațiile care decurg din dreptul internațional, în special din Convenția de la Geneva, și din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului.

Prezenta propunere va îmbunătăți *accesul la protecție și la justiție*; prin clarificarea motivelor protecției, aceasta va reduce deficiențele în materie de protecție și diferențele în ceea ce privește practicile de recunoaștere și va duce la o ameliorare globală a calității procesului de luare a deciziilor. De asemenea, prezenta propunere va spori accesul *la protecție socială, la piața muncii și la integrare în general*, în măsura în care aceasta va spori nivelul drepturilor conferite beneficiarilor de protecție subsidiară și, mai general, beneficiarilor de protecție internațională și a membrilor familiei acestora (prin alinierea drepturilor acordate în temeiul celor două statute, creșterea nivelului global de drepturi conferite beneficiarilor de protecție, extinzând definiția membrilor familiei și eliminând posibilitatea reducerii beneficiilor în cazul solicitărilor „simulate”). Alinierea drepturilor și îmbunătățirea accesului femeilor la protecție (modificarea „cerinței de cauzalitate” și a noțiunii de „anumit grup social”) *vor consolida principiul nediscriminării*. În cele din urmă, mai multe modificări care vizează extinderea definiției membrilor familiei și sporirea drepturilor acordate beneficiarilor de protecție și membrilor familiei acestora vor avea, de asemenea, un impact pozitiv în ceea ce privește *consolidarea drepturilor copilului*.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii ~~pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională~~ ⇒ pentru a putea beneficia de protecție internațională ⇐ și referitoare la conținutul protecției acordate

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 63 primul alineat punctul 1 litera (c), punctul 2 litera (a) și punctul 3 litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁵,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁶,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat¹⁷,

întrucât:

- (1) Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate¹⁸ urmează să facă obiectul mai multor modificări substanțiale. Din motive de claritate, ar trebui să se procedeze la reformarea directivei menționate.

¹⁵ JO C [...], [...], p. [...].

¹⁶ JO C [...], [...], p. [...].

¹⁷ JO C [...], [...], p. [...].

¹⁸ JO L 304, 30.9.2004, p. 12

↓ 2004/83/CE considerentul 1

- (2) O politică comună în domeniul azilului, care cuprinde un sistem european comun de azil, este un element constitutiv al obiectivului Uniunii Europene care urmărește instituirea progresivă a unui spațiu de libertate, securitate și justiție deschis celor care, forțați de circumstanțe, caută în mod legitim protecție în Comunitate.

↓ 2004/83/CE considerentul 2

- (3) În cadrul reuniunii extraordinare de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, Consiliul European a convenit să acționeze în sensul instituirii unui sistem european comun de azil, fondat pe punerea integrală și globală în aplicare a Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 („Convenția de la Geneva”) privind statutul refugiaților, completată de Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 („protocolul”), și să garanteze că nicio persoană nu este trimisă într-un loc în care riscă să fie din nou persecutată, și anume să afirme principiul nereturnării.

↓ 2004/83/CE considerentul 3

- (4) Convenția de la Geneva și protocolul aferent constituie elementul-cheie al sistemului juridic internațional de protecție a refugiaților.

↓ 2004/83/CE considerentul 4

- (5) Concluziile Consiliului European de la Tampere prevăd că sistemul european comun de azil ar trebui să cuprindă, în viitorul apropiat, o apropiere a normelor privind recunoașterea refugiaților și conținutul statutului de refugiat.

↓ 2004/83/CE considerentul 5

- (6) Concluziile Consiliului European de la Tampere precizează totodată că normele privind statutul de refugiat ar trebui completate, de asemenea, prin măsuri privind forme subsidiare de protecție, care oferă un statut corespunzător oricărei persoane care are nevoie de o astfel de protecție.

↓ nou

- (7) În prezent, s-a încheiat prima fază în crearea unui sistem european comun de azil. Consiliul European din 4 noiembrie 2004 a adoptat Programul de la Haga, care stabilește obiectivele care urmează să fie puse în aplicare în domeniul libertății, securității și justiției în perioada 2005-2010. În această privință, Programul de la Haga a invitat Comisia Europeană să încheie evaluarea instrumentelor juridice ale primei

faze și să înainteze Consiliului și Parlamentului European propuneri pentru instrumentele și măsurile celei de a doua faze, în vederea adoptării acestora înainte de sfârșitul anului 2010. În conformitate cu Programul de la Haga, obiectivul care trebuie îndeplinit pentru crearea sistemului european comun de azil este instituirea unei proceduri de azil comune și a unui statut uniform, valabil în întreaga Uniune.

- (8) În Pactul european privind imigrația și azilul, adoptat la 16 octombrie 2008, Consiliul European a constatat că există în continuare discrepanțe semnificative între statele membre în ceea ce privește acordarea protecției și formele acesteia și a lansat invitația de a se lua noi inițiative pentru finalizarea instituirii unui sistem european comun de azil, prevăzută de programul de la Haga, oferind astfel un nivel de protecție mai ridicat.
- (9) Luând în considerare rezultatele evaluărilor efectuate, în acest moment este oportun să se confirme principiile care stau la baza Directivei 2004/83/CE, precum și să se depună eforturi pentru realizarea unei apropieri mai accentuate a normelor privind recunoașterea și conținutul protecției internaționale pe baza unor standarde mai exigente, în vederea înregistrării de progrese spre instituirea unui statut de protecție uniform, valabil în întreaga Uniune, în conformitate cu obiectivul stabilit de Programul de Haga.
- (10) Resursele Fondului european pentru refugiați și ale Biroul European de Sprijin pentru Azil ar trebui mobilizate pentru a se acorda sprijinul corespunzător statelor membre în eforturile lor de punere în aplicare a standardelor stabilite în cea de-a doua fază a sistemului european comun de azil, în special în cazul statelor membre al căror sistem național de azil este supus unor presiuni deosebite și disproporționate, cauzate în special de situația lor geografică sau demografică.

↓ 2004/83/CE considerentul 6

- (11) Obiectivul principal al prezentei directive este, pe de o parte, să se asigure că toate statele membre pun în aplicare criterii comune de identificare a persoanelor care au o nevoie reală de protecție internațională și, pe de altă parte, să asigure un nivel minim de beneficii respectivelor persoane în toate statele membre.

↓ 2004/83/CE considerentul 7
⇒ nou

- (12) Aproximarea normelor privind recunoașterea și conținutul statutului de refugiat și al protecției subsidiare ar trebui să contribuie la limitarea circulației secundare a solicitanților de ~~azil~~ ⇒ protecție internațională ⇐ între statele membre, în cazul în care această circulație se datorează exclusiv diferențelor care există între cadrele juridice ale statelor membre.

↓ 2004/83/CE considerentul 8

- (13) Prin însăși natura standardelor minime, statele membre ar trebui să aibă competența de a prevedea sau de a menține condiții mai favorabile pentru resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care solicită unui stat membru protecție internațională, atunci când se consideră că o astfel de solicitare se realizează ca urmare a faptului că persoana în cauză este un refugiat în sensul articolului 1A din Convenția de la Geneva, sau este o persoană care, din alte motive, are nevoie de protecție internațională.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 9

- (14) Resortisanții țărilor terțe sau apatrizii a căror ședere este autorizată pe teritoriul statelor membre din alte motive decât nevoia de protecție internațională, ci cu titlu discreționar, din motive de compasiune sau umanitare, nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 10
(adaptat)
⇒ nou

- (15) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale, precum și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ¹⁹ . Prezenta directivă urmărește în special garantarea deplinei respectări a demnității umane și a dreptului de azil ale solicitanților de azil și ale membrilor familiei care îi însoțesc ⇒ și promovarea aplicării articolelor 1, 7, 14, 15, 16, 18, 21, 24, 34 și 35 din cartă și ar trebui pusă în aplicare în mod corespunzător ⇐.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 11

- (16) În ceea ce privește tratamentul persoanelor care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive, statele membre au obligațiile care decurg din instrumentele de drept internațional la care sunt părți ~~și care interzic discriminarea~~.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 12
⇒ nou

- (17) Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre ar trebui să țină seama în primul rând de „interesul superior al copilului” ⇒ , conform Convenției din 1989 a Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului ⇐.

¹⁹ JO L 364, 18.12.2000, p. 1

↓ nou

- (18) Este necesar să se extindă noțiunea de membri ai familiei, luându-se în considerare diferitele situații specifice de dependență și atenția specială care trebuie acordată interesului superior al copilului.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 13

- (19) Prezenta directivă nu aduce atingere Protocolului privind dreptul de azil pentru resortisanții statelor membre ale Uniunii Europene, anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 14

- (20) Recunoașterea statutului de refugiat este un act declarativ.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 15

- (21) Consultările cu Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru refugiați pot cuprinde indicații utile pentru statele membre atunci când sunt invitate să se pronunțe cu privire la eventuala acordare a statutului de refugiat în temeiul articolului 1 din Convenția de la Geneva.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 16

- (22) Ar trebui stabilite standarde minime privind definirea și conținutul statutului de refugiat pentru a ajuta instanțele judecătorești naționale competente ale statelor membre să aplice Convenția de la Geneva.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 17

- (23) Este necesară adoptarea unor criterii comune privind recunoașterea statului de refugiat al solicitanților de azil în sensul articolului 1 din Convenția de la Geneva.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 18

- (24) În special, trebuie adoptată o definiție comună a următoarelor noțiuni: nevoi de protecție care apar la fața locului, originea vătămării și a protecției, protecție în interiorul țării și persecuție, inclusiv motivele persecuției.

↓ 2004/83/CE considerentul 19
⇒ nou

- (25) Protecția poate fi acordată nu numai de stat, ci și de partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale, care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta directivă, care controlează o regiune sau o suprafață importantă din teritoriul statului ⇒ și care sunt dispuși și în măsură să asigure respectarea statului de drept. O astfel de protecție ar trebui să fie eficientă și să aibă un caracter durabil ⇐.
-

↓ nou

- (26) Protecția în interiorul țării ar trebui să fie efectiv pusă la dispoziția solicitantului într-o parte din țara de origine spre care acesta poate călători în siguranță și în mod legal, poate fi admis și se poate stabili.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 20

- (27) La examinarea cererilor de protecție internațională prezentate de minori, statele membre trebuie să țină seama de formele de persecuție specifice copiilor.
-

↓ nou

- (28) Una din condițiile pentru a putea obține statutului de refugiat, în sensul articolului 1 punctul A din Convenția de la Geneva, este existența unei legături cauzale între actul de persecuție și motive de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social. În cazul în care persecuția este exercitată de un agent neguvernamental, este suficient să existe o legătură cauzală între absența protecției de stat împotriva actului de persecuție și unul din aceste motive.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 21
⇒ nou

- (29) De asemenea, este necesară adoptarea unei noi definiții comune a motivului persecuției pe care îl constituie „apartenența la un anumit grup social”. ⇒ În scopul definirii unui anumit grup social, ar trebui să se acorde atenția corespunzătoare aspectelor legate de egalitatea între femei și bărbați. ⇐
-

↓ 2004/83/CE considerentul 22

- (30) Acțiunile contrare obiectivelor și principiilor Organizației Națiunilor Unite sunt evocate de preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite și menționate, printre altele, de rezoluțiile Organizației Națiunilor Unite privind

„măsurile de combatere a terorismului internațional”, care prevăd că „acțiunile, metodele și practicile teroriste sunt contrare obiectivelor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” și că „finanțarea și planificarea cu bună știință a acțiunilor teroriste, precum și incitarea la astfel de acțiuni sunt în egală măsură contrare obiectivelor și principiilor Organizației Națiunilor Unite”.

↓ 2004/83/CE considerentul 23

- (31) După cum prevede articolul 14, termenul de „statut” poate desemna, de asemenea, statutul de refugiat.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 24

- (32) Ar trebui adoptate, de asemenea, standarde minime privind definirea și conținutul statutului conferit prin protecția subsidiară. Protecția subsidiară ar trebui să completeze protecția refugiaților consacrată de Convenția de la Geneva.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 25

- (33) Este necesară stabilirea criteriilor pe care ar trebui să le îndeplinească solicitanții unei protecții internaționale pentru a putea beneficia de protecția subsidiară. Aceste criterii ar trebui stabilite pe baza obligațiilor internaționale în temeiul instrumentelor privind drepturile omului și a practicilor deja existente în statele membre.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 26

- (34) Riscurile la care populația unei țări sau o parte din populație este în general expusă nu constituie în sine amenințări individuale care să poată fi calificate drept vătămări grave.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 27

- (35) Membrii familiei, numai din cauza legăturii cu refugiatul, riscă, în general, să fie expuși la acte de persecuție care pot justifica acordarea statutului de refugiat.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 28

- (36) Noțiunea de siguranță națională și ordine publică reglementează, de asemenea, cazurile în care un resortisant al unei țări terțe aparține unei asociații care susține terorismul internațional sau care susține o asociație de acest tip.

↓ 2004/83/CE considerentul 29

~~Ținând seama că beneficiile acordate membrilor familiei persoanelor care beneficiază de statutul conferit prin protecție subsidiară nu trebuie să fie în mod necesar echivalente cu cele acordate beneficiarului care îndeplinește condițiile necesare, acestea ar trebui să fie echitabile în raport cu cele pe care le au beneficiarii protecției subsidiare.~~

↓ nou

- (37) Este necesar să se asigure respectarea deplină a principiului nediscriminării, răspunzând, totodată, invitației lansate de Programul de la Praga privind instituirea unui statut uniform. În acest scop, cu excepția derogărilor care sunt necesare și justificate în mod obiectiv, beneficiarii de protecție subsidiară ar trebui să aibă aceleași drepturi și beneficii ca refugiații și ar trebui să facă obiectul acelorași condiții de eligibilitate.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 30

- (38) În limitele stabilite prin obligațiile internaționale, statele membre pot dispune ca acordarea de beneficii în ceea ce privește accesul la locurile de muncă, la protecție socială, la îngrijirea sănătății și la programe de integrare să fie condiționată de eliberarea prealabilă a unui permis de ședere.
-

↓ nou

- (39) Pentru a consolida exercitarea efectivă a drepturilor și prestațiilor prevăzute de prezenta directivă de către beneficiarii de protecție internațională, este necesar să se ia în considerare nevoile lor individuale și dificultățile specifice întâmpinate de aceștia în procesul de integrare.
- (40) În acest context, ar trebui să se depună eforturi pentru a soluționa, în special, problemele legate de constrângerile financiare care împiedică pe beneficiarii de protecție internațională să aibă acces efectiv la oportunități de formare ocupațională și acțiuni de formare profesională.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 31

- (41) Prezenta directivă nu se aplică prestațiilor financiare acordate de statele membre în scopul promovării educației și formării profesionale.

↓ 2004/83/CE considerentul 32

~~Ar trebui să se țină seama de dificultățile practice întâlnite de beneficiarii statutului de refugiat sau ai statutului conferit prin protecție subsidiară pentru autentificarea diplomelor, certificatelor sau a altor titluri oficiale de calificare străine~~

↓ nou

- (42) Ar trebui să se aibă în vedere măsuri speciale pentru a se remedia în mod eficient dificultățile practice întâmpinate de beneficiarii de protecție internațională privind autentificarea diplomelor, certificatelor sau a altor titluri oficiale de formare străine, în special datorită lipsei documentelor justificative și a incapacității acestora de a suporta costurile aferente procedurilor de recunoaștere.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 33

⇒ nou

- (43) În scopul evitării dificultăților sociale, este oportun ca beneficiarilor ~~statutului de refugiat sau ai statutului conferit prin~~ ⇒ de ⇐ protecție ⇒ internațională ⇐ ~~subsidiară~~ să li se acorde, fără discriminare, în cadrul asistenței sociale, o protecție socială și mijloace de existență adecvate.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 34

~~În ceea ce privește protecția socială și îngrijirea sănătății, normele privind acordarea prestațiilor de bază ar trebui stabilite prin legislația internă. Posibilitatea limitării indemnizațiilor acordate beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară la prestații de bază ar trebui să se înțeleagă în sensul că persoana în cauză beneficiază de cel puțin un venit minim garantat, de asistență în caz de boală sau de sarcină și de asistență pentru creșterea copilului, în măsura în care statul membru în cauză acordă astfel de prestații resortisanților săi, în conformitate cu legislația internă.~~

↓ 2004/83/CE considerentul 35

⇒ nou

- (44) Beneficiarilor ⇒ de ⇐ ~~statutului de refugiat sau ai statutului conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ⇐ ~~subsidiară~~ ar trebui să li se garanteze accesul la îngrijirea sănătății atât fizice, cât și mintale.

↓ nou

- (45) Programele de integrare puse la dispoziția beneficiarilor de protecție internațională ar trebui să ia în considerare, în măsura posibilului, nevoile specifice și particularitățile situației acestora.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 36

- (46) Punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui evaluată cu regularitate, ținând seama în special de evoluția obligațiilor internaționale ale statelor membre privind nereturnarea, de evoluția piețelor forței de muncă în statele membre, precum și de elaborarea unor principii fundamentale comune privind integrarea.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 37

- (47) Ținând seama de faptul că obiectivele prezentei directive, și anume stabilirea unor standarde minime cu privire la acordarea de către statele membre a protecției internaționale resortisanților țărilor terțe și apatrizilor, precum și conținutul protecției acordate nu pot fi îndeplinite în mod suficient de statele membre și, prin urmare pot, datorită dimensiunilor și efectelor prezentei directive, să fie mai bine îndeplinite la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat de respectivul articol, prezenta directivă se limitează la ceea ce este necesar în scopul îndeplinirii acestor obiective.
-

↓ 2004/83/CE considerentul 38

~~În conformitate cu articolul 3 din protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Regatul Unit, prin scrisoarea din 28 ianuarie 2002, și a notificat dorința de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a prezentei directive.~~

↓ 2004/83/CE considerentul 39

~~În conformitate cu articolul 3 din protocolul menționat anterior, Irlanda, prin scrisoarea din 13 februarie 2002, și a notificat dorința de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a prezentei directive.~~

↓ 2004/83/CE considerentul 40

- (48) În conformitate cu articolele 1 și 2 din protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are nicio obligație în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale,

↓ nou

- (49) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directiva anterioară. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din directiva anterioară.
- (50) Prezenta directivă ar trebui să nu aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa I, partea B.

↓ 2004/83/CE (adaptat)

⇒ nou

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

~~Obiectul și domeniul de aplicare~~ ☒ **Obiectul** ☒

Prezenta directivă are ca obiect stabilirea unor standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de ⇒ protecție internațională ⇐ refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, și referitoare la conținutul protecției acordate.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive ☒ se aplică următoarele definiții ☒ :

- (a) „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat și statutul conferit prin protecție subsidiară, definite la literele ~~(d)~~(e) și ~~(f)~~(g);

↓ nou

(b) „beneficiari de protecție internațională” înseamnă persoanele care beneficiază de statutul de refugiat sau de statutul conferit prin protecție subsidiară, astfel cum au fost definite la literele (e) și (g);

↓ 2004/83/CE

~~(b)~~(c) „Convenția de la Geneva” înseamnă Convenția privind statutul refugiaților semnată la Geneva la 28 iulie 1951, modificată de Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967;

~~(e)~~(d) „refugiat” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care, ca urmare a unei temeri bine fondate de a fi persecutat din cauza rasei sale, a religiei, naționalității, opiniilor politice sau apartenenței la un anumit grup social se află în afara țării al cărei cetățean este și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări sau orice apatrid care, aflându-se din motivele menționate anterior în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară și care nu intră în domeniul de aplicare a articolului 12;

~~(d)~~(e) „statut de refugiat” înseamnă recunoașterea, de către un stat membru, a calității de refugiat a oricărui resortisant al unei țări terțe sau a oricărui apatrid;

~~(e)~~(f) „persoană care poate beneficia de protecție subsidiară” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid care nu poate fi considerat refugiat, dar în privința căruia există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine sau, în cazul unui apatrid, în țara în care avea reședința obișnuită, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la articolul 15 și căruia nu i se aplică articolul 17 alineatele (1) și (2) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește protecția respectivei țări;

~~(f)~~(g) „statut conferit prin protecție subsidiară” înseamnă recunoașterea, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid ca persoană care poate beneficia de protecție subsidiară;

~~(g)~~(h) „cerere de protecție internațională” înseamnă cererea de protecție prezentată unui stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, care poate fi înțeleasă ca urmărind să obțină statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, care nu solicită în mod explicit un alt tip de protecție în afara domeniului de aplicare a prezentei directive și care poate face obiectul unei cereri separate;

↓ nou

(i) „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a introdus o cerere de protecție internațională în privința căreia nu s-a luat încă o decizie definitivă;

↓ 2004/83/CE (adaptat)

⇒ nou

(h)(i) „membri ai familiei” înseamnă în măsura în care familia exista deja în țara de origine, următorii membri ai familiei beneficiarului ⇒ de ~~statutului de refugiat sau al statutului conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ~~⇒ subsidiară~~ care sunt prezenți în același stat membru ca urmare a cererii de protecție internațională:

- soțul beneficiarului ~~statutului de refugiat sau al statutului conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ~~⇒ subsidiară~~ sau partenerul său necăsătorit cu care se află într-o relație stabilă, în cazul în care legislația sau practica în vigoare în statul membru în cauză tratează cuplurile necăsătorite în mod similar celor căsătorite în temeiul dreptului său privind străinii;
- copiii ~~cuplului~~ ☒ cuplurilor ☒ menționate la prima liniuță sau ai beneficiarului ~~statutului de refugiat sau al statutului conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ~~⇒ subsidiară~~, cu condiția să nu fie căsătoriți ~~și să fie în întreținerea sa~~, fără a se ține seama de faptul că sunt legitimi, născuți în afara căsătoriei sau adoptați în conformitate cu prevederile legislației interne;

↓ nou

- copii minori căsătoriți ai cuplurilor menționate la prima liniuță sau ai beneficiarului de protecție internațională, indiferent dacă sunt născuți din căsătorie, în afara căsătoriei sau dacă au fost adoptați, conform dispozițiilor dreptului intern, în cazul în care este în interesul superior al acestora să își aibă reședința în aceeași țară ca beneficiarul;
- tatăl, mama sau o altă rudă adultă responsabilă pentru beneficiarul protecției internaționale prin lege sau cutumă, în cazul în care acesta din urmă este minor și necăsătorit, sau în cazul în care acesta este minor și necăsătorit, dar este în interesul său superior să își aibă reședința în aceeași țară ca tatăl, mama sau altă rudă responsabilă pentru el;
- frații minori necăsătoriți ai beneficiarului de protecție internațională, în cazul în care acesta din urmă este minor și necăsătorit, sau în cazul în care beneficiarul de protecție internațională sau frații sunt minori și necăsătoriți, dar este în interesul superior al unuia sau mai multora dintre aceștia să își aibă reședința în aceeași țară;

(k) „minor” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid cu vârsta sub 18 ani;

~~(i)~~(l) „~~minor~~ ~~neînsoțit~~” înseamnă ~~resortisanții țărilor terțe sau apatrizii sub opțiunea~~ ~~an~~, ⇒ un minor ⇐ care intră pe teritoriul statelor membre fără a fi însoțit de o persoană adultă care să fie responsabilă pentru ~~el~~ acesta ~~ei~~ prin lege sau cutumă și atâta timp cât nu ~~sunt~~ ~~este~~ luat ~~este~~ efectiv ~~luat~~ în îngrijire de o astfel de persoană; această expresie desemnează, de asemenea, ~~un~~ ~~un~~ minor ~~care~~ ~~este~~ ~~sunt~~ lăsat ~~neînsoțit~~ după intrarea pe teritoriul statelor membre;

~~(i)~~(m) „permis de ședere” înseamnă orice permis sau autorizație eliberată de autoritățile unui stat membru sub forma prevăzută de legislația internă, care permite unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid să aibă reședința pe teritoriul respectivului stat membru;

~~(k)~~(n) „țară de origine” înseamnă țările sau țara al cărui cetățean este solicitantul sau, în cazul în care este apatrid, țara în care avea reședința obișnuită.

Articolul 3

Standarde mai favorabile

Statele membre pot adopta sau menține standarde mai favorabile pentru a decide care sunt persoanele care îndeplinesc condițiile de acordare a statutului de refugiat sau care sunt persoanele eligibile pentru protecție subsidiară, precum și pentru a stabili conținutul protecției internaționale, în măsura în care respectivele standarde sunt compatibile cu prezenta directivă.

CAPITOLUL II

Evaluarea cererilor de protecție internațională

Articolul 4

Evaluarea faptelor și circumstanțelor

1. Statele membre pot considera că este obligația solicitantului să prezinte, de îndată ce este posibil, toate elementele necesare în sprijinul cererii sale de protecție internațională. Statele membre au obligația de a evalua, în cooperare cu solicitantul, elementele relevante ale cererii.
2. Elementele menționate la alineatul (1) înseamnă informațiile furnizate de solicitant și toate documentele de care acesta dispune privind vârsta sa, trecutul său, inclusiv cel al rudelor relevante, identitatea, cetățenia sau cetățeniile, țara sau țările, precum și localitatea sau localitățile în care a avut reședința anterioară, cererile anterioare de azil, itinerarul, documentele de identitate și de călătorie, precum și motivele care justifică cererea de protecție internațională.

3. Evaluarea unei cereri de protecție internațională trebuie efectuată individual, ținând seama de următoarele elemente:
- (a) toate faptele relevante privind țara de origine în momentul luării unei decizii privind cererea, inclusiv de actele cu putere de lege și actele administrative ale țării de origine și de modul lor de aplicare;
 - (b) informațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv informațiile care permit să se stabilească dacă solicitantul a făcut sau ar putea face obiectul unei persecuții sau al unor vătămări grave;
 - (c) statutul individual și situația personală a solicitantului, inclusiv factori precum trecutul, sexul și vârsta acestuia, pentru a se stabili dacă, ținând seama de situația personală a solicitantului, actele la care solicitantul a fost sau riscă să fie expus ar putea fi considerate o persecuție sau o vătămare gravă;
 - (d) faptul că, de când a părăsit țara de origine, solicitantul a întreprins sau nu activități având ca scop unic sau scop principal crearea unor condiții necesare pentru a depune o cerere de protecție internațională, pentru a se stabili dacă respectivele activități ar expune solicitantul la o persecuție sau o vătămare gravă în cazul în care s-ar întoarce în țara de origine;
 - (e) faptul că se poate considera că solicitantul ar putea beneficia de protecția unei alte țări în care ar putea solicita cetățenia.
4. Faptul că solicitantul a fost deja persecutat, a suferit deja vătămări grave sau a făcut deja obiectul amenințării directe a unei astfel de persecuții sau a unor astfel de vătămări reprezintă un indiciu serios al temerilor fondate ale solicitantului de a fi persecutat sau al riscului real de a suferi vătămări grave, cu excepția cazului în care există motive întemeiate de a crede că respectiva persecuție sau respectivele vătămări grave nu se vor mai repeta.
5. Atunci când statele membre aplică principiul conform căruia este obligația solicitantului să își susțină cererea și când anumite aspecte din declarațiile solicitantului nu sunt susținute de dovezi documentare sau de altă natură, aceste aspecte nu necesită o confirmare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) solicitantul a depus un efort real de a-și susține cererea;
 - (b) au fost prezentate toate elementele relevante de care dispune solicitantul și s-a furnizat o explicație satisfăcătoare în ceea ce privește absența unor alte elemente de probă;
 - (c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informații generale și specifice cunoscute, relevante pentru cererea sa;
 - (d) solicitantul a depus cererea de protecție internațională de îndată ce a fost posibil, cu excepția cazului în care solicitantul poate dovedi un motiv întemeiat pentru care nu a procedat astfel și
 - (e) credibilitatea generală a solicitantului a putut fi stabilită.

Articolul 5

Nevoia de protecție internațională care apare în afara țării de origine

1. O temere fondată de a fi persecutat sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe apariția unor evenimente care s-au desfășurat după plecarea solicitantului din țara de origine.
2. O temere fondată de a fi persecutat sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe activități exercitate de solicitant după plecarea sa din țara de origine, în special în cazul în care este stabilit că activitățile pe care se bazează respectiva cerere constituie expresia și continuarea convingerilor sau orientărilor avute în țara de origine.
3. Fără a aduce atingere Convenției de la Geneva, statele membre pot stabili ca unui solicitant care depune o cerere ulterioară să nu i se acorde în mod normal statutul de refugiat în cazul în care riscul de persecuție se bazează pe circumstanțe create de solicitant prin propria voință după plecarea din țara de origine.

Articolul 6

Agenții de persecuție sau vătămări grave

Agenții de persecuție sau vătămări grave pot fi:

- (a) statul;
- (b) partidele sau organizațiile care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia;
- (c) agenți neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenții menționați la literele (a) și (b), inclusiv organizațiile internaționale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecție împotriva persecuțiilor sau a vătămărilor grave în sensul articolului 7.

Articolul 7

Agenții de protecție

1. Protecția ⇒ împotriva persecuției sau a vătămărilor grave trebuie să fie eficientă și durabilă și ⇐ poate fi acordată ⇒ numai ⇐ de:
 - (a) stat; sau
 - (b) partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale, care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia ⇒ și care sunt dispuși și în măsură să asigure respectarea statului de drept ⇐.
2. Protecția ⇒ eficientă și durabilă ⇐ se acordă, în general, atunci când agenții menționați la alineatul (1) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau

vătămrile grave, între altele, atunci când dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție sau o vătămare gravă și atunci când solicitantul are acces la o astfel de protecție.

3. Atunci când determină dacă o organizație internațională controlează un stat sau o parte importantă din teritoriul acestuia și oferă protecție în sensul alineatului (2), statele membre țin seama de orientările eventual furnizate de actele Consiliului în domeniu.

Articolul 8

Protecția în interiorul țării

1. În cadrul evaluării cererii de protecție internațională, statele membre pot stabili că un solicitant nu are nevoie de protecție internațională atunci când, ~~într-o parte din țara de origine, nu există niciun motiv pentru a se teme că va fi persecutat și niciun risc real de a fi supus unor vătămări grave~~ ⇒ acesta are acces la protecție împotriva persecuției sau a vătămarilor grave, astfel cum au fost definite la articolul 7, într-o parte din țara de origine ⇐ și ⇒ acesta poate călători în siguranță și în mod legal, poate fi admis și se poate stabili. ⇐ ~~că se poate estima în mod rezonabil că solicitantul poate rămâne~~ în respectiva parte din țara de origine.
2. Atunci când examinează dacă ⇒ un solicitant are acces la protecție împotriva persecuției sau a vătămarilor grave într- ⇐ o parte a unei țări de origine este conformă alineatului (1), statele membre țin seama, în momentul în care adoptă o decizie cu privire la cerere, de condițiile generale existente în respectiva parte a țării și de situația personală a solicitantului. ⇒ În acest scop, statele membre se asigură că informații precise și actualizate sunt obținute din diferite surse, precum Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICNUR) și Biroul European de Sprijin pentru Azil. ⇐
3. ~~Alineatul (1) se poate aplica chiar dacă există obstacole tehnice la întoarcerea spre țara de origine.~~

CAPITOLUL III

Condiții pentru a fi considerat refugiat

Articolul 9

Acte de persecuție

1. ☒ Pentru a fi considerat drept ☒ ~~Actele considerate ca fiind~~ o persecuție în sensul articolului 1A din Convenția de la Geneva ☒ , un act ☒ trebuie:
 - (a) să fie suficient de grave prin natura sau prin caracterul ~~lor~~ ☒ său ☒ repetat pentru a constitui o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în

special a drepturilor de la care nu este posibilă nicio derogare în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; sau

- (b) să fie o acumulare de diverse măsuri, inclusiv de încălcări ale drepturilor omului, care să fie suficient de gravă pentru a afecta un individ în mod comparabil cu cele menționate la litera (a).

2. Actele de persecuție, în sensul alineatului (1), pot lua în special următoarele forme:

- (a) violențe fizice sau psihice, inclusiv violențe sexuale;
- (b) măsurile legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii în sine sau sunt puse în aplicare în mod discriminatoriu;
- (c) urmărirea penală sau sancțiunile care sunt disproporționate sau discriminatorii;
- (d) refuzul unei căi de atac judiciare care conduce la o sancțiune disproporționată sau discriminatorie;
- (e) urmărirea penală sau sancțiuni în cazul refuzului de a efectua serviciul militar în situații de conflict, atunci când serviciul militar ar presupune comiterea unor infracțiuni sau îndeplinirea unor acte care intră sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la articolul 12 alineatul (2);
- (f) actele împotriva persoanelor din motive de sex sau actele împotriva copiilor.

3. În conformitate cu articolul 2 litera (c), trebuie să existe o legătură între motivele menționate la articolul 10 și actele de persecuție în sensul alineatului (1) ⇨ sau absența protecției împotriva unor astfel de acte ⇐.

Articolul 10

Motivele persecuției

1. Atunci când evaluează motivele persecuției, statele membre țin seama de următoarele elemente:

- (a) noțiunea de rasă include în special considerente de culoare, ascendență sau apartenență la un anumit grup etnic;
- (b) noțiunea de religie include, în special, faptul de a avea convingeri teiste, nonteiste sau ateiste, participarea la ceremonii de cult private sau publice, singur sau în comunitate, sau neparticiparea la acestea, alte acte religioase sau exprimări de opinii religioase și forme de comportament personal sau comunitar fondate pe credințe religioase sau impuse de astfel de credințe;
- (c) noțiunea de naționalitate nu se limitează la cetățenie sau la inexistența acesteia, ci include, în special, apartenența la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile sale geografice sau politice comune sau prin relația cu populația unui alt stat;

- (d) un grup este considerat un anumit grup social în special atunci când:
- membrii săi împărtășesc o caracteristică înăscută sau o istorie comună ce nu poate fi modificată sau o caracteristică sau o credință atât de fundamentală pentru identitate sau conștiință încât nu ar trebui să i se ceară unei persoane să renunțe la aceasta și
 - respectivul grup are o identitate proprie în țara în cauză deoarece este perceput ca fiind diferit de societatea înconjurătoare.

În funcție de condițiile predominante din țara de origine, un grup social specific poate fi un grup al cărui membri au drept caracteristică comună orientarea sexuală. Orientarea sexuală nu se poate înțelege ca incluzând acte considerate delictive în conformitate cu legislația internă a statelor membre. Aspectele privind egalitatea între bărbați și femei ⇒ trebuie să li se acorde atenția corespunzătoare, în vederea stabilirii apartenenței la un anumit grup social sau a identificării caracteristicilor unui astfel de grup ⇐ ~~ar putea fi luate în considerare, fără a constitui în sine o prezumție de aplicabilitate a prezentului articol;~~

- (e) noțiunea de opinii politice include, în special, opiniile, ideile sau credințele într-un domeniu legat de potențialii agenții de persecuție menționați la articolul 6, precum și de politicile și metodele acestora, indiferent dacă respectivele opinii, idei sau credințe se traduc sau nu prin acte întreprinse de solicitant.

2. Atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atâta timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuție.

Articolul 11

Încetarea

1. Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid încetează să mai fie refugiat în cazul în care:
- (a) a solicitat din nou, în mod voluntar, protecția țării al cărei cetățean este; sau
 - (b) după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau
 - (c) a obținut o nouă cetățenie și beneficiază de protecția țării a cărei cetățenie a dobândit-o; sau
 - (d) s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia a rămas de teama persecuției; sau
 - (e) datorită faptului că circumstanțele în urma cărora a fost recunoscut ca refugiat au încetat să mai existe, nu mai poate continua să refuze solicitarea protecției țării al cărei cetățean este; sau

- (f) fiind un apatrid ~~o persoană fără cetățenie~~, datorită faptului că circumstanțele în urma cărora a fost recunoscut ca refugiat au încetat să mai existe, se poate întoarce în țara în care avea reședința obișnuită.

2. În scopul punerii în aplicare a alineatului (1) literele (e) și (f), statele membre examinează dacă schimbarea circumstanțelor este semnificativă în mod suficient și nu este provizorie pentru ca temerea refugiatului de a fi persecutat să nu mai poată fi considerată fondată.

↓ nou

3. Literele (e) și (f) de la alineatul (1) nu se aplică unui refugiat care poate să invoce motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare pentru a refuza să beneficieze de protecția țării al cărei cetățean este sau, în cazul unui apatrid, a țării în care avea reședința obișnuită.

↓ 2004/83/CE (adaptat)

Articolul 12

Excluderea

1. Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat în cazul în care:
 - (a) intră în domeniul de aplicare a articolului 1 secțiunea D din Convenția de la Geneva, privind protecția sau asistența acordată de un organism sau de o instituție a Organizației Națiunilor Unite, alta decât Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru refugiați. În cazul în care această protecție sau asistență încetează din orice motive, fără ca situația acestor persoane să fi fost definitiv soluționată în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, persoanele în cauză pot beneficia ipso facto de dispozițiile prezentei directive;
 - (b) autoritățile competente ale țării în care și-a stabilit reședința consideră că are drepturile și obligațiile aferente deținerii cetățeniei respectivei țări sau drepturi și obligații echivalente.
2. Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat atunci când există motive întemeiate pentru a crede că:
 - (a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții privind astfel de infracțiuni;
 - (b) a comis o infracțiune gravă de drept comun în afara țării de refugiere înainte de a fi admis ca refugiat, și anume înainte de data obținerii permisului de ședere

eliberat pe baza statutului de refugiat; acțiunile deosebit de crude, chiar dacă sunt comise într-un scop pretins politic, pot primi calificativul de infracțiuni grave de drept comun;

- (c) s-a făcut vinovat de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite prevăzute de preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite.

- 3. Alineatul (2) se aplică persoanelor care instigă sau participă în orice fel la infracțiunile sau actele prevăzute de respectivul alineat.

CAPITOLUL IV

Statutul de refugiat

Articolul 13

Acordarea statutului de refugiat

Statele membre acordă statutul de refugiat oricărui resortisant al unei țări terțe sau oricărui apatrid care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat refugiat în conformitate cu capitolele II și III.

Articolul 14

Revocarea, încetarea sau refuzul de reînnoire a statutului de refugiat

- 1. În ceea ce privește cererile de protecție internațională depuse după intrarea în vigoare a prezentei Directivei ~~2004/83/CE~~ ☒ 2004/83/CE ☒, statele membre revocă statutul de refugiat acordat de o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasi-judiciară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia atunci când refugiatul a încetat să mai beneficieze de acest statut în temeiul articolului 11.
- 2. Fără să aducă atingere obligației refugiatului, în temeiul articolului 4 alineatul (1), de a declara toate faptele relevante și de a furniza toate documentele justificative relevante de care dispune, statul membru care a acordat statutul de refugiat demonstrează, de la caz la caz, că respectiva persoană a încetat să mai fie sau nu a fost niciodată un refugiat în sensul alineatului (1) din prezentul articol.
- 3. Statele membre revocă statutul de refugiat al oricărui resortisant al unei țări terțe sau al oricărui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia, în cazul în care, după ce i-au acordat statutul de refugiat, stabilesc că:
 - (a) refugiatul este sau ar fi trebuit să fie exclus de la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 12;

- (b) alterarea sau omiterea anumitor fapte, inclusiv utilizarea unor documente false, au jucat un rol hotărâtor în luarea deciziei de acordare a statutului de refugiat.
- 4. Statele membre pot revoca statutul acordat unui refugiat de către o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasi-judiciară, pot dispune încetarea sau pot refuza reînnoirea acestuia în cazul în care:
 - (a) există motive rezonabile pentru a-l considera un pericol pentru siguranța statului membru în care se află;
 - (b) ca urmare a faptului că a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă, reprezintă o amenințare pentru societatea respectivului stat membru.
- 5. În situațiile descrise la alineatul (4), statele membre pot decide să nu acorde statutul de refugiat atunci când nu a fost încă luată o decizie.
- 6. Persoanele cărora li se aplică alineatele (4) și (5) au drepturile prevăzute la articolele 3, 4, 16, 22, 31, 32 și 33 din Convenția de la Geneva sau drepturi similare, atâta timp cât se află în statele membre.

CAPITOLUL V

Condiții care trebuie îndeplinite pentru a fi considerat persoană ce poate beneficia de protecție subsidiară

Articolul 15

Vătămări grave

Vătămrile grave sunt:

- (a) pedeapsa cu moartea sau execuția; sau
- (b) tortura sau tratamentele sau pedepsele inumane sau degradante aplicate unui solicitant în țara de origine;
- (c) amenințările grave și individuale la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în caz de conflict armat intern sau internațional.

Articolul 16

Încetarea

- 1. Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid încetează să mai poată beneficia de protecție subsidiară atunci când circumstanțele care au justificat acordarea unei astfel de protecții încetează să existe sau au evoluat astfel încât protecția nu mai este necesară.

2. În sensul punerii în aplicare a alineatului (1), statele membre țin seama de schimbarea circumstanțelor, stabilind dacă aceasta este suficient de semnificativă și nu este provizorie pentru ca persoana eligibilă pentru protecție subsidiară să nu mai fie supusă unui risc real de a suferi vătămări grave.

↓ nou

3. Alineatul (1) nu se aplică unui beneficiar de protecție subsidiară care poate să invoce motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare pentru a refuza să beneficieze de protecția țării al cărei cetățean este sau, în cazul în care este apatrid fără cetățenie, a țării în care avea reședința obișnuită.

↓ 2004/83/CE (adaptat)

⇒ nou

Articolul 17

Excluderea

1. Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid este exclus din categoria persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară în cazul în care există motive întemeiate pentru a crede că:
- (a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții privind astfel de infracțiuni;
 - (b) a comis o infracțiune gravă de drept comun;
 - (c) s-a făcut vinovat de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite prevăzute de preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite;
 - (d) reprezintă un pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului membru în care se află.
2. Alineatul (1) se aplică persoanelor care instigă sau participă în orice fel la infracțiunile sau actele prevăzute de respectivul alineat.
3. Statele membre pot exclude orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid din categoria persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară în cazul în care, înaintea admiterii în statul membru, a comis una sau mai multe infracțiuni care nu intră în domeniul de aplicare a alineatului (1) și care ar fi pasibile de pedeapsa cu închisoarea în cazul în care ar fi fost comise în respectivul stat membru, și în cazul în care nu a părăsit țara de origine decât în scopul sustragerii de la pedepsele rezultate în urma respectivelor infracțiuni.

CAPITOLUL VI

Statutul conferit prin protecție subsidiară

Articolul 18

Acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară

Statele membre acordă statutul conferit prin protecție subsidiară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid eligibil pentru protecție subsidiară în conformitate cu capitolele II și V.

Articolul 19

Revocarea, încetarea sau refuzul de reînnoire a statutului conferit prin protecție subsidiară

1. În ceea ce privește cererile de protecție internațională depuse după intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre revocă statutul conferit prin protecție subsidiară acordat de o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasi-judiciară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia, atunci când persoana în cauză a încetat să mai fie eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare în temeiul articolului 16.
2. Statele membre pot revoca statutul de refugiat acordat de o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasi-judiciară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia, atunci când se dovedește, după acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară, că persoana în cauză ar fi trebuit să fie exclusă din categoria persoanelor eligibile pentru protecția subsidiară în temeiul articolului 17 alineatul (3).
3. Statele membre revocă statutul conferit prin protecție subsidiară oricărui resortisant al unei țări terțe sau oricărui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia în cazul în care:
 - (a) după acordarea acestui statut, se dovedește că persoana în cauză este sau ar fi trebuit să fie exclusă din categoria persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară în temeiul articolului 17 alineatele (1) și (2);
 - (b) alterarea sau omiterea anumitor fapte, inclusiv utilizarea unor documente false, au jucat un rol hotărâtor în luarea deciziei de acordare a statutului conferit prin protecție subsidiară.
4. Fără să aducă atingere obligației oricărui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid, în temeiul articolului 4 alineatul (1), de a declara toate faptele relevante și de a furniza toate documentele justificative de care dispune, statul membru care a acordat statutul conferit prin protecție subsidiară demonstrează, de la caz la caz, că respectiva persoană a încetat să mai facă parte sau nu face parte din categoria

persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol.

CAPITOLUL VII

Conținutul protecției internaționale

Articolul 20

Norme generale

1. Prezentul capitol nu aduce atingere drepturilor prevăzute de Convenția de la Geneva.
2. Prezentul capitol se aplică atât refugiaților, cât și persoanelor care pot beneficia de protecție subsidiară, cu excepția cazului în care se prevede altfel.
3. Atunci când aplică prezentul capitol, statele membre țin seama de situația specifică persoanelor vulnerabile precum minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu handicap, vârstnicii, femeile însărcinate, părinții singuri însoțiți de copii minori ⇨ , victimele traficului de persoane, persoane cu probleme de sănătate mintală ⇐ și persoanele care au fost supuse torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală.
4. Alineatul (3) se aplică numai persoanelor ale căror nevoi speciale au fost constatate în urma unei evaluări individuale a situației lor.
5. Interesul superior al copilului reprezintă un considerent primordial pentru statele membre în transpunerea dispozițiilor prezentului capitol în ceea ce privește minorii.

~~6. În limitele stabilite prin Convenția de la Geneva, statele membre pot reduce beneficiile acordate unui refugiat în temeiul prezentului capitol atunci când acesta a obținut statutul de refugiat pe baza activităților întreprinse cu scopul unic sau cu scopul principal de a crea condițiile necesare recunoașterii sale ca refugiat.~~

~~7. În limitele stabilite prin obligațiile internaționale ale statelor membre, acestea pot reduce beneficiile acordate în temeiul prezentului capitol unei persoane care poate beneficia de protecție subsidiară, atunci când aceasta a obținut protecția pe baza activităților întreprinse cu scopul unic sau cu scopul principal de a crea condițiile necesare recunoașterii sale ca persoană care poate beneficia de protecție subsidiară.~~

Articolul 21

Protecția împotriva returnării

1. Statele membre respectă principiul nereturnării în temeiul obligațiilor internaționale.

2. Atunci când aceasta nu le este interzisă în temeiul obligațiilor internaționale menționate la alineatul (1), statele membre pot returna un refugiat, indiferent dacă acesta este recunoscut oficial sau ~~nu~~, în cazul în care:
 - (a) există motive rezonabile pentru a-l considera un pericol pentru siguranța statului membru în care se află; sau
 - (b) ca urmare a faptului că a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă, reprezintă o amenințare pentru societatea respectivului stat membru.
3. Statele membre pot revoca, înceta sau refuza să înnoiască sau să acorde un permis de ședere unui refugiat care intră în domeniul de aplicare a alineatului (2).

Articolul 22

Informare

Statele membre furnizează ⇒ beneficiarilor de ⇐ ~~persoanelor cărora li s-a recunoscut nevoia unei~~ protecții internaționale, de îndată ce este posibil după acordarea respectivului statut de protecție, accesul la informațiile, într-o limbă pe care ⇒ aceștia se presupune, în mod rezonabil, că o înțeleg ⇐ ~~respectivă~~ persoane o pot înțelege, privind drepturile și obligațiile aferente statutelor de protecție respective.

Articolul 23

Menținerea unității familiei

1. Statele membre se asigură că unitatea familiei poate fi menținută.
2. Statele membre se asigură că membrii familiei beneficiarului ~~statutului de refugiat sau al statutului conferit prin~~ ⇒ de ⇐ protecție ⇒ internațională ⇐ ~~subsidiară~~ care, în mod individual, nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a obține ⇒ această protecție ⇐ ~~un astfel de statut~~, pot pretinde beneficiile prevăzute la articolele 24-34, în conformitate cu procedurile de drept intern și în măsura în care aceasta este compatibilă cu statutul juridic personal al membrului familiei.

~~În ceea ce privește membrii familiei celor care beneficiază de statutul conferit prin protecție subsidiară, statele membre pot stabili condițiile aplicabile acestor beneficii.~~

~~În acest caz, statele membre se asigură că beneficiile acordate garantează un nivel de trai adecvat.~~
3. Alineatele (1) și (2) nu sunt aplicabile atunci când membrul familiei este sau urmează să fie exclus de la ~~recunoașterea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ⇐ ~~subsidiară~~ în temeiul capitolelor III și V.

4. Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre pot refuza, limita sau retrage beneficiile prevăzute de respectivele alineate din motive de siguranță națională sau de ordine publică.
5. Statele membre pot decide că prezentul articol se aplică și altor rude apropiate care trăiau în cadrul familiei la data plecării din țara de origine și care se aflau, integral sau parțial, în întreținerea beneficiarului statutului de ~~refugiat sau al statutului conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ⇐ subsidiară.

Articolul 24

Permisul de ședere

1. De îndată ce este posibil după acordarea statutului, statele membre eliberează beneficiarilor ⇒ de protecție internațională ⇐ ~~statutului de refugiat~~ un permis de ședere care este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei ani și care poate fi reînnoit, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel, și fără să aducă atingere articolului 21 alineatul (3).

Fără a se aduce atingere articolului 23 alineatul (1), membrilor familiei beneficiarilor ~~statutului de refugiat~~ ⇒ de protecție internațională ⇐ li se poate elibera un permis de ședere care este valabil pentru o perioadă de mai puțin de trei ani și care poate fi reînnoit.

~~2. De îndată ce este posibil după acordarea statutului, statele membre eliberează beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară un permis de ședere care este valabil pentru o perioadă de cel puțin un an și care poate fi reînnoit, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel.~~

Articolul 25

Documente de călătorie

1. Statele membre eliberează beneficiarilor statutului de refugiat documente de călătorie sub forma stabilită în anexa la Convenția de la Geneva, care le permit să călătorească în afara teritoriului lor, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel.
2. Statele membre eliberează beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară care nu pot obține un pașaport național documente care le permit să călătorească ⇒ în afara teritoriului acestora ⇐ , ~~cel puțin atunci când prezența lor într-un alt stat este necesară din motive umanitare grave,~~ cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel.

Accesul la locuri de muncă

1. Statele membre autorizează beneficiarii ~~statutului de refugiat~~ ⇒ de protecție internațională ⇐ să exercite o activitate salariată sau independentă, sub rezerva normelor general aplicabile în sectorul de activitate în cauză și în serviciile publice, imediat după acordarea ~~statutului de refugiat~~ ⇒ protecției ⇐.
2. Statele membre se asigură că beneficiarilor ⇒ de protecție internațională ⇐ ~~statutului de refugiat~~ li se oferă activități precum posibilități de formare ocupațională pentru adulți, acțiuni de formare profesională ⇒ , inclusiv cursuri de formare pentru perfecționarea competențelor, ⇐ și experiență practică la locul de muncă ⇒ și servicii de consiliere furnizate de oficiile de ocupare a forței de muncă ⇐ în condiții echivalente celor aplicabile propriilor resortisanți.

⇓ nou

3. Statele membre depun toate eforturile pentru a facilita accesul beneficiarilor de protecție internațională la posibilitățile de formare ocupațională și acțiunile de formare profesională menționate la alineatul (2) prin măsuri precum acordarea, dacă este cazul, de subvenții și împrumuturi pentru întreținere sau posibilitatea de a lucra și studia în timp parțial.

↓ 2004/83/CE

⇒ nou

~~3. Statele membre autorizează beneficiarii statutului conferit prin protecție subsidiară să exerce o activitate salariată sau independentă, sub rezerva normelor general aplicabile în sectorul activității în cauză și al serviciilor publice, imediat după acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară. Se poate ține seama de situația pieței forței de muncă din statele membre, inclusiv în vederea unei eventuale stabiliri a priorităților de acces la locurile de muncă pentru o perioadă de timp limitată, care urmează să fie stabilită în conformitate cu legislația internă. Statele membre se asigură că beneficiarul statutului conferit prin protecție subsidiară are acces la un loc de muncă ce i a fost oferit în conformitate cu normele de drept intern privind stabilirea priorităților pe piața forței de muncă.~~

~~4. Statele membre se asigură că beneficiarii statutului conferit prin protecție subsidiară au acces la activități precum posibilități de formare ocupațională pentru adulți, acțiuni de formare profesională și experiență practică la locul de muncă în condiții care urmează să fie stabilite de statele membre.~~

54. În ceea ce privește remunerațiile, accesul la sistemele de asigurări sociale legate de activități salariate sau independente, precum și alte condiții privind locurile de muncă se aplică legislația internă.

Articolul 27

Accesul la educație

1. Statele membre acordă acces deplin la sistemul de educație tuturor minorilor cărora li s-a acordat ~~statutul de refugiat sau statutul conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ⇐ ~~subsidiară~~, în aceleași condiții ca cele aplicate propriilor resortisanți.
2. Statele membre permit adulților cărora li s-a acordat ~~statutul de refugiat sau statutul conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ⇐ ~~subsidiară~~ să aibă acces la sistemul educațional general, precum și la perfecționare sau reformare profesională, în aceleași condiții ca cele aplicate resortisanților țărilor terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul lor.
- ~~3. Statele membre asigură tratamentul egal între beneficiarii statutului de refugiat sau ai statutului conferit prin protecție subsidiară și propriii resortisanți în cadrul procedurilor existente de recunoaștere a diplomelor, certificatelor sau a altor titluri oficiale de calificare.~~

↓ nou

Articolul 28

Accesul la procedurile de recunoaștere a calificărilor

1. Statele membre asigură tratamentul egal între beneficiarii de protecție internațională și propriii resortisanți în cadrul procedurilor existente de recunoaștere a diplomelor, certificatelor sau a altor titluri oficiale de calificare străine.
2. Statele membre depun toate eforturile pentru a se asigura că beneficiarii de protecție internațională care nu pot furniza documente justificative privind calificările lor au acces la schemele adecvate pentru evaluarea, validarea și acreditarea studiilor lor anterioare. Orice astfel de măsuri sunt conforme articolelor 2 alineatul (2) și 3 alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale²⁰.
3. Statele membre depun toate eforturile pentru a se asigura că beneficiarii de protecție internațională nu sunt împiedicați să solicite recunoașterea diplomelor, certificatelor sau a altor titluri oficiale de calificare străine, nici a altor titluri oficiale de calificare sau acreditarea studiilor lor anterioare, din cauza costurilor implicate.

²⁰ JO L 255, 30.9.2005, p. 22

Articolul ~~28~~29

Protecția socială

1. Statele membre se asigură că beneficiarii ~~statutului de refugiat sau ai statutului conferit prin~~ ⇒ de ⇨ protecție ~~subsidiară~~ ⇒ internațională ⇨ primesc, în statul membru care a acordat ~~statutul~~ ⇒ protecția ⇨, aceeași asistență socială necesară ca cea prevăzută pentru resortisanții respectivului stat membru.
2. ~~Prin derogare de la norma generală prevăzută la alineatul (1), statele membre pot limita asistența socială acordată beneficiarilor de protecție subsidiară la prestațiile de bază, acordate la nivelul și în condițiile de acces aplicabile propriilor resortisanți.~~

Articolul ~~29~~30

Îngrijirea sănătății

1. Statele membre se asigură că beneficiarii ~~statutului de refugiat sau ai statutului conferit prin~~ ⇒ de ⇨ protecție ~~subsidiară~~ ⇒ internațională ⇨ au acces la îngrijirea sănătății în aceleași condiții de acces ca cele aplicabile resortisanților statului membru care a acordat ⇒ protecția ⇨ ~~statutul~~.
 2. ~~Prin derogare de la norma generală prevăzută la alineatul (1), statele membre pot limita îngrijirea sănătății acordată beneficiarilor de protecție subsidiară la prestațiile de bază, acordate la nivelul și în condițiile de acces aplicabile propriilor resortisanți.~~
- ~~32.~~ Statele membre asigură, în aceleași condiții de acces ca cele aplicabile resortisanților statului membru care a acordat statutul, îngrijirea sănătății corespunzătoare ⇒ inclusiv asistență psihiatrică, dacă este cazul ⇨ pentru beneficiarii ⇒ de ⇨ ~~statutului de refugiat sau ai statutului conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ⇨ ~~subsidiară~~ cu nevoi speciale, precum femeile însărcinate, persoanele cu handicap, persoanele care au fost victime ale torturii, violului sau altor forme grave de violență morală, psihică sau sexuală sau minorii care au fost victime ale oricăror forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură, tratamente crude, inumane și degradante sau conflicte armate.

Articolul ~~30~~31

Minorii neînsoțiți

1. De îndată ce este posibil, după acordarea ~~statutului de refugiat sau al statutului conferit prin~~ protecției ⇒ internaționale ⇨ ~~subsidiară~~, statele membre iau măsuri

necesare pentru a asigura reprezentarea minorilor neînsoțiți printr-un tutore legal sau, dacă este necesar, printr-un organism responsabil cu îngrijirea și bunăstarea minorilor sau prin orice altă formă corespunzătoare de reprezentare, în special cea stabilită de legislație sau printr-o hotărâre judecătorească.

2. Statele membre se asigură că, la punerea în aplicare a prezentei directive, tutorele desemnat sau reprezentatul țin seama în mod adecvat de nevoile minorilor neînsoțiți. Autoritățile competente evaluează periodic situația.
3. Statele membre se asigură că minorii neînsoțiți sunt plasați:
 - (a) la rude adulte; sau
 - (b) într-o familie gazdă; sau
 - (c) în centre specializate în cazarea minorilor; sau
 - (d) în alte locuri de cazare adaptate pentru minori.

În acest context, se ține seama de opinia copilului, în funcție de vârsta și maturitatea acestuia.

4. În măsura posibilului, frații nu se separă, ținând seama de interesul superior al minorului în cauză și, în special, de vârsta și maturitatea acestuia. În cazul minorilor neînsoțiți, schimbarea locurilor de reședință se limitează la minimum.
5. Pentru a proteja ☒ , totodată, ☒ interesul superior al minorului ~~neînsoțit~~, statele membre ☒ instituie proceduri pentru identificarea, cât mai curând posibil după acordarea protecției internaționale, a membrilor familiei minorului neînsoțit ☒ , ~~caută familia acestuia de îndată ce este posibil~~. În cazul în care ar fi amenințată viața sau integritatea fizică a unui minor sau a apropiaților săi, în special în cazul în care au rămas în țara de origine, trebuie acționat astfel încât colectarea, prelucrarea și difuzarea informațiilor privind respectivele persoane să fie confidențiale.
6. Personalul responsabil pentru minorii neînsoțiți trebuie să aibă ☒ și să continue ☒ ~~sau~~ să primească o formare profesională corespunzătoare nevoilor acestora.

Articolul ~~34~~32

Accesul la locuință

Statele membre se asigură că beneficiarii ☒ de ☒ ~~statutului de refugiat sau al statutului conferit prin~~ protecție ☒ internațională ☒ ~~subsidiară~~ au acces la o locuință în condiții similare celor de care beneficiază resortisanții altor țări terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul lor. ☒ Statele membre depun eforturi pentru a pune în aplicare politicile care vizează prevenirea discriminării beneficiarilor de protecție internațională și asigurarea de șanse egale în ceea ce privește accesul la locuință. ☒

Libertatea de circulație în interiorul statului membru

Statele membre permit persoanelor care beneficiază de ~~statutul de refugiat sau de statutul conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ⇐ ~~subsidiară~~ să circule liber pe teritoriul lor, în aceleași condiții și cu aceleași restricții ca cele prevăzute pentru resortisanții altor țări terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul lor.

Accesul la facilitățile de integrare

1. Pentru a facilita integrarea ~~refugiaților~~ ⇒ beneficiarilor de protecție internațională ⇐ în societate, statele membre ⇒ asigură accesul la ⇐ ~~stabilese~~ programele de integrare pe care le consideră necesare ⇒ pentru a se lua în considerare nevoile specifice ale beneficiarilor de protecție internațională ⇐ sau creează condiții prealabile care garantează accesul la astfel de programe.

~~1. Atunci când consideră oportun, statele membre acordă beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară accesul la programe de integrare.~~

↓ nou

2. Aceste programe de integrare ar putea include programe introductive și de formare lingvistică adaptate, în măsura posibilului, la nevoile beneficiarilor de protecție internațională.

↓ 2004/83/CE (adaptat)

⇒ nou

Repatrierea

Statele membre pot prevedea un ajutor în favoarea beneficiarilor ~~statutului de refugiat sau al statutului conferit prin~~ protecție ⇒ internațională ⇐ ~~subsidiară~~ care își exprimă dorința de a fi repatriați.

CAPITOLUL VIII

Cooperare administrativă

Articolul ~~35~~36

Cooperarea

Statele membre numesc fiecare un punct de contact național ☒ și transmit ☒ ~~ale~~
~~ei~~ ~~datele~~ de contact ☒ ale acestuia ☒ ~~le transmit~~ Comisiei. ☒ Comisia ☒ ~~care~~
~~le~~ comunică ☒ această informație ☒ celorlalte state membre.

Statele membre, în colaborare cu Comisia, adoptă toate dispozițiile utile pentru a stabili cooperarea directă și schimbul de informații între autoritățile competente.

Articolul ~~36~~37

Personalul

Statele membre se asigură că autoritățile și celelalte organizații care pun în aplicare prezenta directivă beneficiază de formarea profesională necesară și au obligația de a respecta principiul confidențialității prevăzut de dreptul intern în ceea ce privește informațiile de care au cunoștință în cadrul serviciului lor.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Articolul ~~37~~38

Rapoarte

1. Până la ~~10 aprilie 2008~~ ☒ [...] ☒ , Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive și, dacă este cazul, propune modificările necesare. ~~Respectivele propuneri de modificări se referă cu prioritate la articolele 15, 26 și 33.~~ Statele membre transmit Comisiei orice informație utilă pentru pregătirea respectivului raport până la ~~10 octombrie 2007~~ ☒ [...] ☒.
2. După prezentarea respectivului raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin o dată la cinci ani, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul ~~38~~39

Transpunerea

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma ~~prezentei directive până la 10 octombrie 2006~~ ☒ articolelor [...] [Articolele care au fost modificate substanțial comparativ cu directiva anterioară] până cel târziu la [...] ☒. Statele membre ☒ comunică ☒ ~~informează~~ de îndată Comisia ~~cu privire la aceasta~~ ☒ textul acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă ☒.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. ~~Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.~~ ☒ Ele conțin, de asemenea, o mențiune potrivit căreia trimerile din actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se înțeleg ca trimeri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. ☒

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele ☒ principalelor ☒ dispoziții ~~le~~ de drept intern ~~pe care le adoptă în domeniul~~ reglementate de prezenta directivă ☒ și un tabel de corespondență între acele dispoziții și prezenta directivă. ☒

Articolul 40

Abrogarea

Directiva 2004/83/CE se abrogă cu efect de la [ziua următoare datei menționate la articolul ... alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa I, partea B.

Trimerile la directiva abrogată se înțeleg ca trimeri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

 2004/83/CE (adaptat)

Articolul ~~39~~41

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele [...] se aplică începând cu [ziua următoare datei menționate la articolul ... alineatul (1) primul paragraf]

↓ 2004/83/CE (adaptat)

Articolul ~~40~~42

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre, ~~în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.~~

Adoptată la [...]

Pentru Parlamentul European
Președintele
[...]

Pentru Consiliu
Președintele
[...]

ANEXA I

Partea A

Directiva abrogată (menționată la articolul 40)

Directiva 2004/83/CE a Consiliului

(JO L 304, 30.9.2004, p. 12)

Partea B

Termen de transpunere în dreptul intern (menționat la articolul 39)

Directiva	Termen de transpunere
2004/83/CE	10 octombrie 2006

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2004/83/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2, cuvintele introductive	Articolul 2, cuvintele introductive
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)
-	Articolul 2 litera (b)
Articolul 2 literele (b) – (g)	Articolul 2 literele (c) – (h)
-	Articolul 2 litera (i)
Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (j) prima și a doua liniuță
-	Articolul 2 litera (j) a treia, a patra și a cincea liniuță
-	Articolul 2 litera (k)
Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (l)
Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (m)
Articolul 2 litera (k)	Articolul 2 litera (n)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8 alineatele (1) – (2)	Articolul 8 alineatele (1) - (2)
Articolul 8 alineatul (3)	-
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11 alineatele (1) - (2)	Articolul 11 alineatele (1) – (2)
-	Articolul 11 alineatul (3)

Articolul 12	Articolul 12
Articolul 13	Articolul 13
Articolul 14	Articolul 14
Articolul 15	Articolul 15
Articolul 16 alineatele (1) – (2)	Articolul 16 alineatele (1) – (2)
-	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 17	Articolul 17
Articolul 18	Articolul 18
Articolul 19	Articolul 19
Articolul 20 alineatele (1) – (5)	Articolul 20 alineatele (1) – (5)
Articolul 20 alineatele (6) – (7)	-
Articolul 21	Articolul 21
Articolul 22	Articolul 22
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 23 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf	-
Articolul 23 alineatul (2) al treilea paragraf	-
Articolul 23 alineatele (3) - (5)	Articolul 23 alineatele (3) - (5)
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)
Articolul 24 alineatul (2)	-
Articolul 25	Articolul 25
Articolul 26 alineatele (1) - (3)	Articolul 26 alineatele (1) - (3)
Articolul 26 alineatul (4)	-
Articolul 26 alineatul (5)	Articolul 26 alineatul (4)
Articolul 27 alineatele (1) – (2)	Articolul 27 alineatele (1) – (2)
Articolul 27 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (1)
-	Articolul 28 alineatele (2) – (3)

Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 29 alineatul (1)
Articolul 29 alineatul (2)
Articolul 29 alineatul (3)
Articolul 30
Articolul 31
Articolul 32
Articolul 33
Articolul 34
Articolul 35
Articolul 36
Articolul 37
Articolul 38
-
Articolul 39
Articolul 40
—
—

Articolul 29 alineatul (1)
-
Articolul 30 alineatul (1)
-
Articolul 30 alineatul (2)
Articolul 31
Articolul 32
Articolul 33
Articolul 34
Articolul 35
Articolul 36
Articolul 37
Articolul 38
Articolul 39
Articolul 40
Articolul 41
Articolul 42
Anexa I
Anexa II